

zvečer sv. rožni venec s celo družino in jej pri tisti mizi s hlapci in deklami, da bodo videli, da ti nimaš nič boljšega, kakor oni. O velikih godovih in posebnih prilikah, kakor o krstih, ženitvinah, narodnih slovesnostih smeš tudi kozarec vina izpiti in vesel biti, toda — žganja se varuj! Tudi poslom ne smeš vsacega veselja odreči, naj gre hlapec ali dekla včasih na kako pošteno veselico, toda ponočevanja ne smeš trpeti, še manj pa žganjepitja, ker to spridi dušo in telo.

Brez uka in branja naj kmet v naših dneh ne ostane. Svēt gre naprej in je zmirom bolj moder; kdor se vedno ne uči, zaostane, nič ne vé, je povsodi goljufan in zasmehovan. V prvi vrsti je kmetu potreben nauk o umnem kmetovanju. Davke in poselske plače znižati ni v kmetovi oblasti. To pa zamore, da svoje dohodke zboljša. To ga učijo taki listi, ki pišejo o kmetijskih rečeh, kakor so »Slov. Gospodar« v Mariboru, »Kmetovalec« v Ljubljani, »Dol. Novice« v Novem mestu in še drugi. V te časnike pišejo gospodje, ki so se učili na kmetijskih šolah. Oni učijo, kako je treba zboljšati živinsko plemo, žitno seme, travnike itd. Ni vse eno, ali dobi kmet za vola 100 ali 200 gld.; ni vse eno, ali ima velike in debele, ali pa mršave in suhe prešiče; ni vse eno, ali pridelava slabo, ali lepo žito; ni vse eno, ali ima zanemarjen in opustošen, ali pa lepo nasajen in bogato s sadom obložen vinograd. Umnega kmetovanja se je treba naučiti, kakor vsake druge reči. Kar so naši očetje znali, to je za naše čase premalo. Oni niso poznali ne umetnega gnoja, ne ameriške trte.

Že iz tega morate spoznati, da prav govorimo, in da je treba v naših časih več znati. Zato pa le pridno prebirajte take časnike, v katerih najdete take nauke. Pa tudi na politiko se mora kmet v naših dneh nekoliko zastopiti; on mora vedeti, kaj se po svetu godi, ljudje govorijo in kaj hočejo presukati. Različne politične stranke hočejo svet vsaka po svoje osrečiti, vsaka misli in pravi, da ima prav, da ima le ona pravo zdravilo za človeški rod. Tudi kmeta kličejo k volitvam, zdaj bodo še hlapce poklicali; zato morajo tudi kmečki ljudje vedeti, katera stranka prav govori, kateri poslanec bi bil najboljši. Torej le pridno prebirajte poštene krščanske časnike! Iz njih se bote tudi o političnih zadevah toliko poučili, kolikor je za kmečkega človeka potrebno.

Cerkvene zadeve.

Dnevi duhovnega veselja v kozjanski dekaniji.

(Dalje in konec.)

V nedeljo popoldne so zapustili premilostni knez prijazno Kozje, s štirimi belci so jih odpeljali proti starodavnemu Pilstanju, rojstnemu kraju blažene Eme. Nebrojna množica in do 50 belooblečenih deklet pričakovalo je na prijaznem hribčku, da sprejme blagoslov od nadpastirja. Sedem večjih slavolokov bilo je postavljenih s primernimi napisi. Pilstanska župnija je znana, da ljubi in spoštuje duhovnike. Kaj pa še nadpastirja? Zato so postavili do 50 smrek, vse prepregli z vencii in zastavami in cerkev sv. Mihaela je imela svatovsko oblačilo. V prvem mraku začeli so ljudje vreti od vseh strani. — Pevci, obdani z lampijoni različnih barv, zapeli so več lepih Marijinih pesmij. Na hribih in dolinah zablestijo velikanski kresovi, rakete švigajo po zraku — možnarji pokajo — prekrasen prizor! Zdaj pa še milostni knez vstopijo k pevcem in se prisrčno zahvalijo. Pridite neverni brezbožci in se učite od priproste ljudstva, spoštovati namestnika Kristusovega! — Tukaj so delili zakrament sv. birme na Vidov dan 15. junija.

Pred sv. mašo blagoslovili so še podoba sv. Družine, katero je izdelal slikar Jakob Brollo. Podoba sv. Družine bode pa v vedni spomin hvaležnim faranom na drugo skofovsko obiskovanje.

V ponedeljek proti večeru so zapustili Pilstanj in šli prenočevati v Kozje, da so zamogli potem nastopiti v torek zjutraj težavno pot na Prevorje. V Lesičnem je pričakovalo milostnega vladiko kakih 30 mladeničev prevorske župnije z banderami in s slovenskimi trakovi čez ramo. To je nekaka posnema ormoških in ljutomerskih banderašev. Res, bila je težavna pot k Sv. Ani na Prevorje, a tem večje veselje faranov in tem prisrčnejši sprejem. Lepo je bilo vse okrašeno, cerkev lepo ozaljšana. Popoldne so šli prevzvišeni nazaj v Lesično in k Sv. Vidu pri Planini.

Ta cerkev je veliko trpela vsled lanskega potresa; vendar skrbni č. g. župnik Ribar so jo lepo prenovili in jo praznično oblekli. Žalibog, da se je v sredo, dne 17. junija nebó, do sedaj še zmiraj precej prijazno, nagloma zjutraj prevleklo s temnimi oblaki. Gromelo in bliskalo je v enomer, da je bilo strah. Udarilo je v gospodarsko poslopje A. Baha na Vrhéh pilstanske župnije, kt je do tal pogorelo. Celi dan je lilo in motilo sprejem milostnega kneza v Planinskem trgu, kamor so šli v sredo popoldne.

Hvala Bogu, da je nebo v četrtek 18. junija pokazalo zopet svoje prijazno obličje. Še istega dneva podali so se prevzvišeni knez na zadnjo župnijo kozjanske dekanije, k Devici Mariji v Dobje. Tukaj so blagoslovili v petek zjutraj najprej postranski oltar in potem so delili zakrament sv. birme. Po kosilu poslovali so se od kozjanske dekanije in se odpeljali v Šentjurij na južni železnici, kamor jih je spremljala udana duhovščina. Obiskali so še v Šentjuriju nevarno bolnega in zdaj že zvečnelega gospoda župnika in duhovnega svetovalca Vošnaka.

Okoli 6. uri zvečer pa je odpihal urni hlapec z našim preblagim nadpastirjem proti njihovi stolnici, Mariboru. S teškim srcem in solznim očesom smo se ozirali za njimi. K Bogu, delivcu vseh dobrot, pa smo molili in molimo, da bi nam jih ohranil še dolgo, dolgo let zdravih in čvrstih! Daj Bog, da se za šest let zopet vidimo!

Gospodarske stvari.

Sadjarsko društvo za Srednji Štajar

(v Gradcu, Heinrichstrasse št. 39.)

je prevzelo posebno nalogo, pridelano sadje dobro spraviti v denar; ta oddelek društva se imenuje: Obstverwertungsstelle. Začetkom meseca septembra 1895 smo poziv tega osrednj.-odbora sadjarjem objavili. Usojamo si sadjarje opozoriti na to novo ustanovitev, in z ozirom na bližajoči se sadni pridelek kratko namen te ustanovitve pojasniti.

Osrednji odbor posreduje kupčijo kupcu in prodajalcu sadja brezplačno. Posredovanje kupčije obstoji v tem, da se sadjarji, ki se nadjajo tolikšnega pridelka, da bi ga stavili na prodaj, pozivljejo, svoje pridelke semke naznaniti. Zapisnik semkaj naznanjenih oglasil se bode potem doposlal vsem županstvom na Štajarskem, podružnicam c. kr. kmetijske družbe, okrajnim odborom, Reiffeisen-ovim posojilnicam s prošnjo, da bi ti v svojem kraju opozorili sadjarje, ki hočejo sadje prodati, na ta osrednji odbor za razpečevanje sadja.

Ob enem se pozivljejo tudi vsi trgovci, ki trgujejo s sadjem v Nemčiji, Avstro-Ogerski, Švedski in Norveški, Rusiji in oni, ki so že odboru znani odkupovalci,